

[Dræbø]

have belyst nærmere under udvalgsarbejdet, men vi skal altså her ved første behandling gøre opmærksom på, at sådan som forslagene ligger oplyst, kan vi ikke umiddelbart tiltræde dem.

Med hensyn til lovforslagene om lejeloven og loven om midlertidig regulering af boligforholdene har jeg gjort opmærksom på, at vi mere konkret vil have belyst mulighederne for at finde andre bindingsformer end bindingen i Grundejernes Investeringsfond, som kun har været benyttet i meget, meget begrænset omfang, og vi tænker specielt på muligheden for at finde en binding af beløbene, som ligner den binding, der sker ved hensættelse til investeringsfond for private erhvervsvirksomheder, hvor man benytter almindelige pengeinstitutter. Jeg forstod også på hr. Fogh Rasmussen, at det var en tanke, der, uden at det blev helt konkret udtrykt af hr. Fogh Rasmussen, også havde hr. Fogh Rasmussens bevågenhed. Jeg tænker på bindingen i private pengeinstitutter af de hensatte beløb.

Endelig skal jeg kommentere det socialdemokratiske beslutningsforslag om forøgelse af byggeriet og begrænsning af stigningen i boligudgifterne, og det bliver med nogle korte, konkrete bemærkninger til hvert enkelt af forslagene.

Vi har sympati for, at der gennemføres en skattereform, som bl.a. har den virkning, at indeksobligationer vil blive anderledes stillet på pengemarkedet. Vi er enige med socialdemokratiet om, at de statslige fonde selvfølgelig i lighed med andre finansielle institutioner skal have adgang til at købe indeksobligationer, og vi er i øvrigt også enige med socialdemokratiet om, at en oplysningskampagne er nyttig. Vi vil så føje til, at man måske kan overveje – ikke mindst hvis man går tilbage i debatten om indeksobligationerne – om ikke det i nogen grad er selvforskyldt, at det er gået så dårligt med indeksobligationernes kurser, som det er, om ikke den noget indviklede reallønsklausul er medvirkende til, at det ikke er gået helt så godt, som man sagde dengang. Jeg har helt undladt at citere hr. Stubkjær Pedersen eller hr. Kaj Poulsen for de virkninger af indeksreformen, der blev lovet i marts i år.

Socialdemokratiet foreslår en fastholdelse af kvoten på 12.000 almennyttige boliger i 1983. Det har jeg kommenteret.

For så vidt angår 1984–85 er vi enige med socialdemokratiet om, at der skal fastsættes kvoter, men vi er lige så uenige om, nøjagtigt hvordan de skal være.

Vi er enige om punkt 3, at der for 1984 og 1985 skal være en kvota for ungdomsboliger på 3.000, og jeg vil sige til hr. Fogh Rasmussen, at jeg mener, der skal ske noget på dette område; bl.a. må det være regeringens forpligtelse at sørge for, at de vanskeligheder, der er med at få gang i ungdomsboligbyggeriet, bliver løst. Det sagde vi også til socialdemokratiet, da det var i regering. Men nu er det ikke nogen undskyldning for venstre eller for regeringen, at der ikke sker noget, hvis man i øvrigt er enige om, at der skal ske noget.

Det fjerde forslag, at der ikke skal ske indbetalinger til statskassen fra Landsbyggefonden, er vi enige i, men vi mener altså, at der skal ske en forøgelse af hensættelserne til vedligeholdelse i det almennyttige byggeri, da vi mener, det er beskæftigelsesmæssigt nyttigt.

At der skal sikres bevillinger til byfornyelsesarbejder, har jeg erklæret at vi er enige i. Vi er enige i, at loven om tilskud til energibesparende foranstaltninger skal videreføres, og jeg har gjort opmærksom på, at vi også ønsker en forbedring denne vinter ud.

Med hensyn til at gennemføre en ensartet lejelovgivning har jeg ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at vi principielt mener, at den lejelovgivning, vi har, er holdbar, også i den situation, vi har i øjeblikket.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at samlet set er der med de to store knaster, som regeringen selv har påført den boligpolitiske debat, nemlig indbetaling fra Landsbyggefonden til statskassen og vedligeholdelsesfradrag, ganske gode muligheder for at få gennemført et boligpolitisk forlig. Jeg vil sige til hr. Bollmann som boligminister, at hvis han udviser samme smidighed, som den foregående boligminister gjorde, da man sidst forhandlede boliglovgivning, skulle det bestemt være muligt. Jeg opfordrer bare boligministeren til samtidig at sikre, at aftalerne gennemføres med et sådant flertal, at en lidt tilfældig forskydning i regeringsdannelsen ikke hindrer det boligpolitiske grundlag; det tror jeg boligbyggeriet vil være overordentlig godt tjent med.